

Чудодійне джерело

У заможного чоловіка, що жив недалеко біля річки, була дочка — чорноока, вродлива, з гарною косою. Батько хотів віддати її заміж за якогось багатія в сусіднє село.

Дівчина-красуня ходила до річки прати і часто бачила там молодого рибалку, сина вдови. Вони покохали одне одного. Хлопець був бідний, але гарний, мав добре серце, умілі руки.

Одного разу від багатого нареченого приїхали свати. Красуня відмовила нелюбу. Тоді батько, щоб позбутися небажаного жениха, потурбувався, щоб його віддали в солдати.

Знову багатій приїхав свататися. Але дівчина втекла з дому далеко від села. Сіла у траві на горі над Інгульцем і гірко плакала. Кілька днів проплакала вона та так і померла від туги.

А на тому місці, на високому скелястому пагорбі над Інгульцем, утворилося чудодійне джерельце. У того, хто нап'ється з нього води, в серці навіки оселяється вірна любов.